

#26 | Juni 2012



Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

200 år gamla brev

Elisabeth ger oss inblick i Carl Hermelins korrespondens

sid 4-5

Sven och OS 1912

Niklas skriver om sin farfar och hans betydelse för svensk idrott

sid 8

Fantastiska bilder

Fredrik I:son delar med sig av sina semesterminnen

sid 10-11

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten

Födda

Den 16 mars klockan 01.14 föddes Ebba Louise von Koch, 52 cm lång och 4 075 gram tung på BB Stockholm. Mamma är Anna Sköld från Sollentuna och pappa är Harald von Koch från Söderköping (Thorsvigrenen, Roberts kvist, Nils blad).

Giftermål

Anna Sköld och Harald von Koch gifter sig den 7 juli i Furusund.

Födelsedagar andra halvåret 2012

28 juli: Lou Hermelin, Malaga, Spanien, 60 år (Åsbyggenen, Edwards kvist, Folkes blad)

1 september: Barbro Skragge, Bromma, 80 år (Skragge)

24 september: Margaret Payne-Hermelin, Kalifornien, USA, 50 år (Åsbyggenen, Davids kvist, Åkes blad)



Ebba Louise von Koch. Foto: Anna Sköld.

19 oktober: Cecilia Hermelin, Kista, 50 år (Thorsvigrenen, Ernsts kvist, Olofs blad)

2 december: Jaratlak Hermelin, Bangkok, Thailand, 50 år (Österbyggenen)

4 december: Erik Hermelin, Enskede, 80 år (Thorsvigrenen, Adolfs kvist, Carls blad)

5 december: Marie-France Hermelin, Le Beausset, Frankrike, 60 år (Österbyggenen)

28 december: Richard Hermelin, Fröllinge, 70 år (Åsbyggenen, Rikards kvist, Gustafs blad)

Avlidna

5 februari: Göran (Thorsvigrenen, Ernsts kvist, Svens blad)

Till minne av Göran

I början av februari nås jag av ett dödsbud: Göran Hermelin har avlidit, drygt 80 år gammal.

Påskan 1970 kom jag till Björksta utanför Gnesta. Göran och dåvarande hustru Marianne hade anställt mig som kennelflicka/jaktelev. Göran undervisade mig i jakt, lärde mig träna hundar och tog mig med på jakter, jaktprov och allt som kunde ge en vetgirig ung människa erfarenhet. Inte bara en gång fick jag, tämligen hårdhänt, lära mig läxor som den gången jag riktade en laddad bössa mot honom när jag klättrade över ett staket. Bössan bröts i beståndsdelar och jag fick veta att man aldrig ska sikta på något man inte ämnar döda.

Göran var en stor auktoritet i jägar- och hundkretsar. En av de första auktoriserade viltspårdomarna, utbildad på Öster-Malma jaktvårdskola, länsjaktvårdare och en passionerad jägare, jaktprovsvårdare och duktig

hundtränare. Fru Marianne skötte avel och uppfödning, Göran skötte jaktträning och provverksamhet och de var mycket framgångsrika. Kennel Mustélas springer spaniels var klart lysande stjärnor under hela 1960- och 70-talen och mer därtill.

Göran var också en fulländad skribent och frilansande journalist, förmodligen autodidakt med den äran. Många artiklar publicerades i Svenska Kennelklubbens tidskrift Hundsport, där han var jakthundsredaktör och även stod för ungdomssidan ”Kopp-let”. Han var även ordförande i fler hundklubbar som Svenska Spaniel och retrieverklubben, redaktör för klubbens tidning, och Stockholms Hundägarförening för att nämna några.

Men det var som författare Göran blev känd för de flesta med jaktintresse. Han medverkade i flertalet böcker och stod också som ensam författare till många. Ett axplock i min egen bokhylla ger boktitlar som Spaniel och retriever, Fågeljakt, Hunden förr

och nu, Jakthunden, Jakthundar och Hunden som hobby. Han var mycket kunnig i jaktjuridiska frågor, undervisade bl.a på Polishögskolan i jakt och vapenlagstiftning, och hade en stark integritet och känsla för hur jägare ska uppträda på jägarmässigt vis. Vilket han också lyckades förmedla till läsaren.

Under min tid i familjen var knattret på Görans skrivmaskin ständigt närvarande, men också en stor omsorg om barnen. Det var inte helt vanligt med hemmapappor på den tiden men Görans tre barn med Marianne hade en närvarande pappa.

Göran Hermelin hade förmånen att bli uppskattad för sin gärning redan under sin levnad. Han var en trevlig och positiv sällskapsmänniska, en god jaktkamrat, lättsam och humoristisk. Mina tankar går till Görans familj och jag beklagar djupt er förlust.

Gunnel Malm, Julita

Det var marigare för Olof

Ordförande Johan Hermelin har ordet

När Olof – eller Ur-Olof som vi släktingar gärna kallar honom – skulle dra i fält tillsammans med Kung Karl XII var det nog en del besvär innan han kom iväg. Bara att samla ihop alla människor måste ha varit ett heltidsjobb för många adelsmän och kyrkoherdar. Till Ryssland handlade det om att skrapa ihop mer än 50 000 soldater. Visserligen tog man mycket folk från Polen

språket. Inte för gemene man, men för beslutsfattarna.

En mer nutida härförare

Nu skriver vi 2012 och det är betydligt lättare för Fredrik – huvudmannens son – att samla ihop fränder som ska ta sig upp på Kebnekaises topp i juli. Efter några blänkare i släktens Facebook-grupp har Fredrik redan fått ihop

Lättare med moderna hjälpmedel

Rick Hermelin, 70 år, har nyligen gjort en ”Elliptical Ride” över hela USA, en resa på 300 miles på 100 dagar som vi har kunnat följa på Facebook. Syftet var att samla ihop pengar till skadade marinsoldater. Förberedelserna har varit omsorgsfulla, men man får anta att det ändå har varit något lättare för Rick än för Ur-Olof.



Fredrik Hermelin berättar om sina resor på släktmötet i Sundbyholm.

och Sachsen, vilket kanske gjorde resan lättare men språkförbistringen blev nog desto större.

Tänk er själva hur beställningen av resan gick till eller hur man beslutade om mat och övernattnin. Olof var ju duktig på att skriva och förhandla så han kanske deltog i beställningarna. De var tvungna att vara ute i god tid. På den tiden sände man bud, vilket handlade om att breven skulle färdas med häst till de olika europeiska mottagarna. Hade man tur fick man svar några veckor senare. Dessutom skrev man på latin, vilket var det internationellt gångbara

en armé. Resan till samlingsplatsen har han delegerat till respektive deltagare. Det hade inte fungerat på Ur-Olofs tid, de flesta hade nog avstått. Mat och övernattnin har han fixat genom kontakter och lite googlande. Och beställningarna kvitterades inte med en löddrig häst utan med ett pling i datorn några sekunder senare.

Kevin, som var med på släktmötet senast, bor i Spanien och vill vara med på bergsbestigningen. Han hade lite svårt att förstå Fredriks inbjudan men med ett klick på Google translator så hade han den på engelska. Lättare än latin.

Det är verkligen beklagligt att Ur-Olof inte hade tillgång till våra moderna hjälpmedel. Tänk så mycket lättare det hade varit, vi kanske till och med hade vunnit kriget. Och med en kamera på hjälmen som dagens hockeydomare hade vi fått veta hur det gick till när Ur-Olof försvann i Poltava för 303 år sedan. Men vi får nöja oss med Ricks filmklipp på Youtube och förhoppningsvis några filmer från våra släktingars hjältemodiga toppbestigning av Kebnekaise. De som åker kommer att få en betydligt trevligare resa än Ur-Olof och hans kompanjoner.

Brev från svunna tider

Elisabeth och Nils Magnus ger oss möjlighet att läsa historiska brev från Carl till Samuel Gustaf

I september 2011 kom ett brev till redaktionen från allas vår huvudman Nils-Magnus. På grund av allt material om släktmötet fick både brevet och det tillhörande innehållet skjutas upp till detta nummer, men nu är det äntligen dags!

"Till redaktionen för Nätverket

Min storasyster Elisabeth har i mitt tycke gjort en enastående arbetsinsats när hon på ett målmedvetet och energiskt sätt gjort det möjligt för oss alla att ta del av innehållet i ett flertal handskrivna brev, nästan 200 år gamla, som utväxlets mellan Carl Hermelin och hans fader Samuel Gustaf.

Elisabeth har tagit till vara en möjlighet som knappast existerar om ytterligare 200 år med tanke på nutidens teknologi som styr all dagens korrespondens. Nöjsam läsning önskar undertecknad som tycker att Elisabeth är värd en applåd.

Staffanstorps den 22 september 2011

Nils-Magnus (broder och huvudman)"

Carl Hermelins brev till fadern Samuel Gustaf.

Carl Hermelin (1791 - 1865), äldste son till bergsrådet Samuel Gustaf (1744 - 1820) innehavare av fideikommisset Noor, var under 1813 - 1814 års fälttåg i Tyskland kanslist i generalauditörsexpeditionen hos kronprins Carl XIV Johan. Mellan 1813-04-19 och 1814-05-22 skrev Carl brev till fadern, i vilka han framför allt rapporterade om fälttåget.

Kommentar till breven från Carl Hermelin - renskrivna av undertecknad.

Carl har inte varit konsekvent vad gäller ändelserna -e resp -a. Carl har inte heller varit konsekvent vad gäller skrivning med stor resp liten bokstav. Naturligtvis har jag inte rättat till något i breven; det är Carl som skrivit dem. Den enda förändring jag gjort är att ersätta strecket, som markerar meningens slut, med en punkt. Breven är adresserade till:

Kongl. Majts
TroMans BergsRådet
och Riddaren af Dess Nordstjerne Orden
Högwälborne Baronen
Herr S.G. Hermelin
Stockholm

Brevarket är vikt till en 8 cm x 10.5 cm stor postbefordran, förseglat med lacksigill (Hermelinska vapnet)

Elisabeth Hermelin-Ullner
Elisabeth Hermelin-Ullner

Stralsund d. 11. Junii 1813

Min Bäste Pappa!

Jag har väl sedan mitt sista bref af d. 4 sistl ej stort att berätta, men om någon gång ett bref från mig skulle vara Min Nådige Pappa till något nöje, är det för mig den största tillfredsställelse. Det skall vara säkert att den Ryska och Preussiska Arméen slutit 6 weckors stillestånd med den Franska Arméen, - det säges under Österrisk bemedling. Följderne häraf kan man ej så noga weta. Hit lærer wäntas 7,000 man Engelske Troupper. Upländningarne äro hitkomne. Fyr har jag ännu ej räkat. De Swenske Soldaterne äro ej wane wid Engelsk Skeppskost, såsom Chokolade, Pudersocker och dylikt, de beklaga sig derföre. Commissariatets Financer lära vara dålige. Engelske Wexlar på Hamburg hjälper ej nu genast och 30,000 Rdr Kopparslantar förslår ej många dagar. Jemte anhängan att närlagde bref upplämnas i Revision, innesluter jag mig i Min Bäste Pappas godhet och har äran framhärda

Min Nådige Pappas

ödmjukaste Son
Carl Hermelin

Till undwikande af Post Porto kan äfven bref hit upplämnas i Cabinetet i Stockholm, stundom går det fortare.



Brevskrivaren Carl Hermelin

Stralsund d. 9de Maji 1813

Min Bäste Pappa!

Då jag sista gången hade äran upvakta Min Nådige Pappa, trodde jag mig väl nu kunna berätta om KronPrinsens framkomst, åtminstone till Rügen. Han är ej ankommen och torde knappast rest från Carlsrona. Här tänkes dock på Hans emottagande. Sandels har rest till Perth på Sydöstra ändan af Rügen, för hans emottagande. I morgon lärer änteligen Galererne med Garderne framkomma. Men många Regementen, som skola komma, äro dock icke här. I förrgår kom en Courir, som berättade om början af en Bataille emellan Lützen och Jena, där egentligen Preussiske trupper varit, och som utgången icke är allmänt kunnig, så misstänkes att den ej varit till de allierades förmån.

Jag har till Secreteraren Robsahm sändt min Curatelsräkning från den 6. sistl febr. och äfven en avsägelse från Curatelet. Här börjar nu bli rätt grönt. Träden äro till någon del utslagne och fruktträden blomma. Men här har ej på länge varit något regn, som lär behövas ganska väl. Nu är Kongl Fält Post Contoiret organiseradt. När Prinsen kommer hit hoppas jag erhålla något mera skrifämnen och då få upvakta.

Jag innesluter mig i Min Nådige Pappas godhet och har äran framhärda

Dess

Ödmjukaste Son
Carl Hermelin

1) Om Robsahm kan läsas i bl a Gunnar Ahlströms bok "De mörka bergen".

Stralsund d. 3. Maji 1813

Min Bäste Pappa!

För Min Nådige Pappas skrivelse af den 20 sistl April, adresserad till Carlsrona och som jag i går ägde äran emottaga, får jag aflägga min lifligaste tacksägelse.

Jag har förut underrättat i korrhet om resan från Carlsrona över Rügen hit. Wi hafve altsedan varit här, och nu blir jag tämmeligen bekant med gatornas namn. Staden är ej särdeles widsträckt och icke alldeles reguliert byggd. Wallarne, som omgifva Staden och jemte dammar skilja den från dess Förstäder, äro förstörde, planerade och med trän planerade. Efter 50 år kan där bli riktigt wackert. Förstäderne, som under Gustaf Adolfs tid förstördes, bestå af många trädgårdar men få Hus. Första Maji tillbragtes på Dänholmen, helt nära den ena förstaden. Holmen är ej stor, består af åkrar och utan trän, utom mitt på Holmen wid ett Wärdshus, där det är planteringar. Som wi ej få läsa några rapporter äro wi merendels mindre kloke än man wanligtvis är i Stockholm. Någre Jordwallar upkastas här, hvilka om de icke kunna länge emotstå en belägring, dock hindra att bli överrumplad.

Adlercreutz har nu så länge högsta Befälet. KronPrinsen börjar nu wäntas. Sandels fortfar såsom vice Gouverneur, och sedermera för han befäl öfver en Division, hvars Batailloner äro till större delen ännu icke komne. Döbeln är äfven här och flere Generaler wäntas. Boijen har, jag tror, som Brigad General, i dag rest, det gissas åt Meklenburgska landet att där taga befäl öfver trupper. Men något actift torde icke blifva för än KronPrinsen kommer. En af Marskalken Davousts Adjutanter lärer blifwit fångatagen af Ryssarne eller Tyskarne. Om Fransoserne skulle få framgång och komma åt så brände de up Hamburg. Tyskarne skröka och skrifu mer emot Napoleons wälde än de widtaga mått och steg emot detsamme. Med afseende å wåre dålige Sedlar är allo, med få undantag, dyrt. I tunna Råg gäller omkring 12 Rdr Rgs, men Kornet ej mer än omkring 7 Rdr samme mynt. Nog torde jag bli ännu här några Weckor. Postgången öfver Ystad är ej någon wiss dag bestämd, utan beror af tillgång på PostJakter, Courirer o.s.v. Här kommer att inrättas ett Fält Post Contoir.

Jemte anhållan om hälsningsframförande till Bekante, har jag även ödmjukast framhärda

Min Nådige Pappas

förbundne Son
Carl Hermelin

Min Bäste Pappa!

Jag har för längre sedan ägt äran emottaga Min Nådiga Pappas bref af den 1. dennes, och för hvilket jag får frambräa min ödmjukaste tacksägelse. Mine bref af den 4 och 11 i denne månad torde Min Bäste Pappa sedermera hafva bekommit. Jag har således på längre tid nekat mig det nöje att med bref få upvakta Min Bäste Pappa. Men mig tillbjöds att göra en kort resa till Rostock och Wismar, och, då jag dertill fick tillstånd, ansåg jag mig icke böra försumma ett tillfälle att utan synnerlig kostnad se något mera än Stralsund. Resan var rätt rolig. Landet, i synnerhet Meklenburg, är, med få undantag, rätt fruktbart. Det bruka ett slags circulationsbruk. Det så klöfver, men wäl af den hvita små wäplingen, som förmåligast arbetas. Deras fält med Råg, Hvete, Korn och äfven Ärtor äro ofanteliga och utan diken. Rostock är icke allenast en wacker Stad, utan den är äfven efter utseende wälmående. Wismar tycks vara dålig. Där war så wäl Sandels, som Boijen. De befinna sig wäl, men Sandels wisar sig ej nöjd med alt. Wid Förposterne, som egentligen utgöres af Ryska Cosaquer, är stilla och blir det så länge Stilleståndet warar. Arméen sammandrages Brigad-och Divisions-wis i läger. Förleden lördag reste Prinsen till Rostock och Wismar för att bese Trupperne och den 2. Julii skall Han vara tillbaka i Greifswald, i hvars granskap 11te Divisionen är sammandragen. Högquarteret flyttas jemwäl dit samt äfven jag, - det säges dock - blott på några dagar och sedan hit återflyttas. Här är stilla, - det förmästa från Fält Boktryckeriet är: Réponse å l'Article inseré dans la feuille officielle de Copenhague, en date du 4. Juin 1813, touchant les propositions faites au Dannemarc par la Suède et l'Angleterre - par un Suédois. Det torde kanske redan vara afsänt till Sverige eller åtminstone med denne post. I Ryska och Preussiska Lägren skall låta mera krigiskt, än fredligt. Nu är något Piastrar komne. I ögonblicket ägde jag äran emottaga brefwet af den 16 dennes, men får ej tid att läsa det innan postens afgång - allerödmjukast

Carl Hermelin

Min Bäste Pappa!

Carlsrona d. 19. Apr. 1813

I går aftons kommo wi hit och resan gick rätt bra, samt efter en timma klockan 11 skola wåra saker föras på Fregatten Camilla och wi äfven i dag gå om bord för att afsegla, som det trors, till Pomern. Jag wore wäl mera hugad att dröja ett par dagar och hvila mig samt bese Stadens märkwärldigheter, men man måste lyda Ordres. Jag har intet annat att berätta, än att jag mår rätt wäl och är synnerligen wäl inquarterad, och önskar att ofta träffa dylike ställen. Jag hoppas Min Nådige Pappa ursäktar att jag nu måste afsluta brefwet och om winden fortfar är jag innan kort wid Tyska Kusten. Jemte anhållan om hälsning till alla dem, som behaga fråga efter mig, har jag till min död äran framhärda

Min Nådige Pappas

tillgifnaste Son
Carl Hermelin

Min Nådige Pappa!

Stralsund den 24. Apr. 1813

Då jag nu fått weta att Öfwerste Lieutnanten Peyron inom en timme skall till Sverige återwända, kan jag ej underlåta att kortteligen nämna det jag, som enligt mitt brev från Carlsrona, gått ombord på Fregatten Camilla, ankom efter innemot tre dagar till Rügen och i går hit. Owan wid wärdet har jag fått något snufva, men hoppas snart bli den aldeles fri; eljest mår jag fullkomligen wäl. Jag har ännu icke hunnit se mig stort omkring, men för en Swensk, som ej varit utom Fäderneslandet äro åtskillige nye föremål, som ehuru ringa, dock wäcker nyfikenhet. Jag kan wäl ej stort tyska, men talar dock oförfäradt. Sandels har jag som hastigast blott i dag råkat. Wi wänta på KronPrinsen och till dess, här blifwer större delen af Justitie Staten troligtwis inactif. Jag skulle nu tro att jag blir här en längre tid. Tiden skyndar, och jemte hälsningars anmälan till Bekanta, har jag äran framhärda

Min Nådige Pappas

måstillgifne Son
Carl Hermelin

Stralsund d. 19 Maji 1813

Min Nådige Pappa!

Sedan mitt sista bref har jag ägt äran emottaga Min Bäste Pappas skrivelse af den 27 sistl April till Carlsrona, och får jag för detsamma aflägga min ödmjukaste tacksägelse. Sedermera har jag ej, ehuru post från Stockholm af den 11te dennes jemwäl är ankommen, fått emottaga något bref. Kanske torde de blifwit orätt afsände. Förleden måndag anlände KronPrinsen till Rügen och i går på eftermiddagen ankom han jemwäl hit. Emottagningen skedde efter wanlighet med salutering, paradering och äfven med klockringning. Wid Gouvernementshuset mottogs han af unga flickor, som strödde blomster. Knapt ditkommen begaf han sig att bese Stadens belägenhet och de jordwallar, som nu blifwit upkastade. I dag har skett besöker och contra besöker med Hertigen af Cumberland, som i natt hitkommet. Jemwäl har varit presentationer, hvaribland jag liten också varit med. Jag hade så när glömt bort att Staden war i går afse eller rättare i natt illuminerad. Jag kan wäl ingalunda säga att några Hus woro utmärkte genom sjelfwa eclaireeringen, men deremot war många transparenter, jag tror wisst 40, af hvilka några woro ganska artiga. Det säges äfven att någon Bal skall anställas. Jag har just intet politiskt nytt att berätta, och ehuru berättelser om många batailler i Saxen, har man dock ännu icke resultatene säkert kunnige. Huru länge jag blir här, wet jag ingalunda, men nog gissar jag det ännu blir längre tid. Åtskillige Tropper hafva nu kommit, men åtskillige fattas, i synnerhet Cavalleri och äfven Artilleri. Jag blif nyligen ej litet förwånad då jag fick se Klingstedt. Han är Öfver Adjutant hos General Intendenten Billberg. Klingstedt tycks vara något mera modest än han war för några år sedan.

Jag innesluter mig i Min Nådige Pappas ynnest och har äran till min dödsstund framhärda att wåra

Dess

Ödmjukaste Son
Carl Hermelin

P.S. I händelse att något wal sker till ny Curator i mitt ställe, torde dock wara mindre skäl att tänka på Advocat Fiscalen Lindberg, ty det är owisst huruwida han werkeligen är en kunnig eller bra Karl. Kanske borde Inspector Ferner något litet påminnas att sjelf widtaga de mått och steg han finner nödige med Baudin för dess räkningar, när Ferner är ensam redogörare och arswarig för Brukets räknenskaper.

Aam. Ferner var inspektor vid Iggesund.

En spexares studietid

Fredrik från Thorsvigrenen, Adolfs kvist, berättar om några intensiva år i Eskilstuna och Uppsala

Berättelsen om min studietid tar sin början 2008. Då stod jag vid ett vägskäl om valet av utbildning och ort. Vid detta det första av mina många studieval lät jag utbildningen bestämma orten. Då jag efter en kurs i drama på gymnasiet fattat tycke för teatern och dess värld ville jag utforska ämnet vidare och fann ”Teaterns skapande processer” på Mälardalens högskola i Eskilstuna, ett kurspaket på ett år som behandlade alla skapande delar i och bakom en föreställning. Allt från det konstnärliga, såsom dramaturgi, scenografi och skådespeleri, till det administrativa, alltså att producera och marknadsföra. Perfekt tyckte jag och anmälde mig! Det enda som kändes osäkert var hur Eskilstuna, smedjornas och knivarnas stad, var att leva i. Men så slog det mig att morfar växte upp där, och det blev ju folk av honom. Sagt och gjort, efter avklarad audition blev jag antagen och flyttade in i en korridor på Radermarchergatan 23.

Ingen var den andre lik

Även om Eskilstuna inte stoltserade med ett rikt studentliv fanns där ett kårhus, vilket jag stundom förärade med min närvaro. Men mestadels umgicks jag med mina kursare och det var minsann spännande. Ingen var den andre lik, men däri låg också charmen. Någon var från norr, en annan från söder. Den ene var bohemisk till både sinne och stil, medan en annan var välkammad och försynt. Från olika världar med mer eller mindre erfarenhet intog vi roller och slängde känslor till höger och vänster i vår lilla svarta replokal där vi spenderade dagarna. När jag sedan tog mig hem över någon helg så var det alltid lika roligt att se minerna på mina gamla kompisar när jag berättade om någon av alla de övningar som vi fick göra. Jag skulle kunna säga att jag levde teater intensivt i ett års tid.

Och året gick fort, plötsligt stod vi där och mottog applåder från vår sista föreställning: vår lilla tolkning av Tjechovs Måsen, vilken också markerade slutet av kurspaketet.

Jaha, tänkte jag, det här med teater var ju kul. Men samtidigt som jag hade fått mersmak av teatern och dess förtrolla-



Farfars frack från '44 lever än. Sitter som en smäck, men varm är den!

de värld, hade jag även fått se och träffa många människor som kämpade för att leva på denna konstform, vilket visade sig inte vara så lätt alla gånger. De offerade mycket för väldigt lite, tyckte jag. Men i stället för att kasta mina nyvunna erfarenheter åt sidan tog jag dem med mig och styrde kosan mot Uppsala och studier i litteraturvetenskap, idé- och lärdoms historia samt medie- och kommunikationsvetenskap.

Hermelin – I nationens intresse

Likt nybyggarna som flydde Nordens torka och svält och emigrerade till det lovande landet i väst, gjorde jag en liknande resa från Eskilstunas torftiga kärniv till Uppsalas rika nationsliv. Där öppnades en helt ny värld som rymde allt från kufar till hipsters, sneakers och

frackar. Den första terminen smakade jag på nationslivet endast genom den dryck som där serverades, men till den andra terminen sökte jag mig åter till scenkonsten. Och inom studentvärlden betyder det spex! Men inte vilket spex som helst utan Stockholms nations marsspex. Enligt många, och även av mig, det bästa spex Uppsala har att erbjuda. Lyckligtvis knep jag en liten roll som snart blev flera mindre. Min fallenhet för spex skulle visa sig vara större än till de mer seriösa teaterformerna jag prövat på i E-tuna. 2010 års marsspex blev en succé både sceniskt och publikt och utsågs till årets studentevenemang i Uppsala av någon oberoende utomstående och mycket inflytelserik jury. Även om jag själv inte kunde ta åt mig så mycket av äran, då mina roller var mycket små och av mindre betydelse, så var det ändå några av de gamla spexarrävarna som ytttrade ”bravissimo”, ”excelente”, ”splendido” och i kör ”honomska vi ha!”. De ville med andra ord se mig ta över som nationens teaterföreståndare vilket skulle innebära att jag skulle vara ansvarig för marsspexet nästkommande år.

”Inte en chans”, svarade jag, även om jag ville ta mig an ämbetet men det först efter något år av spexande. Men vad gör man när man blir smickrad? Jo, man blir glad och säger ja! Så till min tredje termin i staden hade jag klubbats till Stockholms nations nye teaterföreståndare, och åter skulle jag leva teater, om än i något tillskruvad form.

Ett hårt jobb, men någon måste göra det

Det skulle visa sig bli en ganska stor utmaning att vara nationens teaterföreståndare även fast jag nu hade erfarenhet inom scenkonst. Ämbetet krävde nämligen mycket arbete. Det var inte bara marsspex utan även middagsspex och kantat (sångspex) till varje gasque (4-5 stycken per termin). Och det var och är sannerligen inte alltid så lätt att vara rolig på beställning, inte sällan blev det sena rep kvällen innan gasque med en ofta glad skara spexare som troget och snällt ställde upp. Många gånger blev det roligt, ibland riktigt roligt. Samtidigt som dessa små spex avverkades ett efter ett närmade sig premiärdagen för det stora spexet – marsspexet.

För er som betvivlar att jag faktiskt studerade något under denna period kan jag erkänna att ni har ganska rätt. Åtminstone under den period marsspexet löpte, alltså halva vårterminen. I stället blev det långa dagar av manusskrivande, regisserande, administrerande, och tro det eller ej men det blev en föreställning till slut. Mysteriet på Tratteholm stoltserade med en 22 man stark ensemble, galna karaktärer och färgsprakande sång- och dansnummer. Två intensiva månader av kreativt skapande, några fester och fem fullsatta föreställningar senare var äventyret över. Jag kan medge att det

kändes något märkligt när jag åter gick och satte mig på biblioteket efter det att jag bokstavligen talat levt på nationen i flera veckors tid. Ånyo fick jag ta mig i kragen, men innan terminen var över hade jag alla kurser och poäng i hamn.

Nya utmaningar

Då min tid som teaterföreståndare gick mot sitt oundvikliga slut åtog jag mig ett nytt ämbete som kan anses som närbesläktat, nämligen Sånganförelse. En



Flygande start på vårterminen, från slutnumret av marsspexet 2012

sånganförelses uppgift är att på samtliga nationens middagar och gasquer leda sången till alla de drycker som inmundigas. Det är ett hårt jobb, men någon måste göra det. Och ges maximal uppmärksamhet och beröm för en väldigt liten insats. Det passar mig perfekt.

En av sånganförelses viktigaste uppgifter är att göra spektakulära entréer. Det kan vara allt från att fira ner sig från taket till att rida in på en kamel. Självt har jag stormat in med ett tio man starkt sambaband, svingat mig in via en lian och iscensatt musikalnummer från

Fantomen på operan, för att nämna några. Utöver det har jag fått medverka i de flesta middagsspex eftersom jag ändå alltid är på plats. Så det är en underdrift att påstå att nationens medlemmar sett nog av mig vid det här laget.

Det hindrade mig dock inte från att medverka i årets uppsättning av marsspexet, eller från att sånganföra de sista middagarna, majmiddagen och vårbalen. Men till sommaren ämnar jag vara färdig med allt från nationsliv och

än viktigare mina studier, eftersom jag nu lyckats ta mig genom en fil. kand. i medie- och kommunikationsvetenskap. I skrivande stund smakar jag redan på arbetslivet genom praktik på Dramaten – dock inte som skådespelare (för er som trodde det...) utan på dess kommunikationsavdelning där jag också blir kvar terminen

ut. Och vem vet, kanske blir jag kvar inom teaterns förtrollade värld på ett eller annat sätt.

Åh misströsta icke ni släktingar som missat chansen att se mig på scen, för färdig med spex är jag ännu inte riktigt. I maj intar jag en större scen, Uppsala stadsteater (!) där jag figurerar i ett par små roller i JuvenalOrdens Scener ur ett missförstånd som spelas mellan 8-19 maj. Och vem vet vad som händer i framtiden?

Vi ses!

En sann idrotts-Hermelin

Niklas från Åsbygrenen skriver om sin farfar Sven och hans betydelse för bland annat OS 1912

Sven David Alfred Hermelin föddes den 8 februari 1856 på Åsby i Sörmland. Han var näst äldste son till David Hermelin och Emma Elisabeth Hildgard Blüm och gifte sig med den 19 år yngre Anna Sofia Olsson. Anna var dotter till musikfanjunkaren Carl Oscar O och Johanna Sofia Magnusson. Anna överlevde sin man med 49 år och dog i april 1972. Tillsammans hade de barnen David, född 1897, Sven Samuel, född 1901, Åke, född 1905 och Marianne, född 1907.

Sven Hermelin genomgick Krigsskolan, ridskolan på Strömsholm samt GCI. Där hade han Viktor Balck som lärare, som kom att betyda mycket för hans idrottsliga inriktning. Sven var bland annat aktiv tävlingsryttare och idrottskribent, men det var hans utpräglade sinne för ekonomi och hans talang som organisatör som gör honom extra minnesvärd i år: jubileumsåret för OS 2012.

Under OS-året 1912 fungerade Sven som Stadionchef, var medlem av spelens organisationskommitté samt överledare och organisatör av spelens hästtävlingar. Han var Sveriges Olympiska Kommittés förste sekreterare 1906-13 och ledamot i kommittén till sin död 1923. Som ledamot av Riksidrottsförbundets Överstyrelse tillhörde han den Svenska överledningen vid Olympiaderna 1906, 1908, 1912 och 1920.

Sven hade ett utpräglat sinne för ekonomi och var oöverträffad i att få fram pengar när det behövdes. Genom hans inflytande förmåddes statsmakterna, efter segslitna förhandlingar, att ge ekonomiska förutsättningar för en mer storstilad utformning av Stadion

än vad som tidigare planerats. Sveriges deltagande i OS i Antwerpen 1920 blev ekonomiskt möjligt mycket tack vare honom.

Ställningen som förbindelselänk mellan idrottsrörelsen och det enskilda kapitalet förklaras av Svens goda kon-

Skidförbundet bidrog Sven till samarbete med Skidfrämjandet och Skidlöparmärket instiftades.

Sven tillhörde även tenniskretsen kring kronprins Gustav (Gustaf V). Han var den drivande kraften bakom Lindarängens kapplopningsbana och Östermalms idrottsplats. Sven var också tongivande inom den civila idrottsrörelsen och bidrog till att ridhusrörelsen fick en fast plats i Stockholms ridhus 1907. Han tillhörde stiftarna av Svenska Travsällskapet, Jockeyklubben och Stockholms Fältrittklubb. Inom ramen för Sveriges Idrottsplatskommitté lyckades han påverka en mängd orter i Sverige att satsa på idrottsanläggningar.

Svens förmåga att ekonomiskt och organisatoriskt föra stora idrottsevenemang i hamn torde vara oöverträffad. Förutom Viktor Balck, J.S. Edström och kungahuset har sannolikt ingen betytt mer för den svenska idrottsrörelsens utveckling till folkörelse än han.

Ovanstående rader, nedkortade av mig, finns att läsa i Nordisk Familjeboks Sportlexikon samt i Svenskt Biografiskt Lexikon.

Denna artikel handlar alltså om min farfar Sven, som jag av naturliga skäl tyvärr aldrig träffat, då han ju dog redan 1923. Jag fick däremot träffa min farmor Anna. Farmor hade alltid farfars bild framme och tände ljus vid varje födelse- och bröllopsdag. När man läser om farfar Sven blir man djupt imponerad över allt han har åstadkommit, varav jag bara tagit med en bråkdel. Jag känner mig stolt att vara hans barnbarn.



Sven Hermelin tillsammans med Gustav V och Viktor Balck.

takter med penningstarka adels- och finansskretsar, vilka ofta saknade närmare kontakt med idrotten. Han kunde vid sammanträden lova – och även hålla löftet – att skaffa fram tiotusentals kronor till nästa dag.

Sven var en ovillig debattör men en skicklig diplomat, som bidrog till en idrottslig bredd i Sverige, där aktiva idrottsmän krävde och fick medbestämmande. I detta skildes hans och kretsen kring Victor Balcks uppfattningar.

Under sitt ordförandeskap i Svenska

Olof Hermelin på Arkivens Dag

Av Fredrik I:son om Max föredrag i Eskilstuna

Under Hermelinska släktföreningens 100-årsfirande på Sundbyholms slott i juni i 2011 hade vi bland annat möjlighet att på fredagen besöka Hermelinska släktarkivet. Vår värd, Tomas Carlberg som arbetar som arkivarie på Stadsarkivet och bland annat ansvarar för vårt familjearkiv, blev påtagligt intresserad av släkten och särskilt Hermelins på Österby som är kopplade till Eskilstunatrakten. Detta resulterade i att vi blev kontaktade i oktober samma år och ombads hålla ett föredrag om landskapsmålaren Olof Hermelin som föddes på Gripenberg 1827 men som 1853 köpte gården Österby 26 år gammal. Detta var året efter han gifte sig med Malin Lucie Liljenstolpe.

Max Hermelin (Norrtälje), sonson till landskapsmålaren, åtog sig den delikata uppgiften med stor entusiasm och ivrigt påhejad av hustrun Margareta samt syskonen Märta Bodilly, Eberhard och Olof. Föredraget i sin helhet (med undantag av ett flertal bilder som visades som bonus för de närvarande åhörarna) finner den intresserade på hermelin.net under Nyheter på startsidan. Max och släktföreningen fick omedelbar återkoppling från Tomas Carlberg som var både tacksam och glad över Max föredrag. Tacksam för att det var ett mycket innehållsrikt föredrag som fick åhörarna intresserade och frågvisa och som i efterhand har visat fortsatt intresse. Glad för han själv tyckte att Max gjorde landskapsmålaren Olof Hermelin levande genom den bakgrundshistoria som åhörarna fick och de bilder som visades. Tomas menade att det var ett väl förberett föredrag som gav en stor behållning för de personer som tagit sig till Eskilstuna Stadsbibliotek.

Max berättar själv att han tyckte uppbygget på Arkivens dag var välorganiserat med bland annat lunch innan föredraget, lokalvalet och den elektro-

niska utrustningen. Han räknade antal deltagare till 20 personer och av dessa var det inga släktingar närvarande. Han tillägger att han med glädje gav sig in i uppdraget vilket har lärt honom riktigt mycket om släkten på personnivå.

Arkivens dag är ett samarbetsprojekt mellan olika typer av svenska arkivinstitutioner som Riksarkivet, landsarkiven, näringslivsarkiv och andra privata arkiv. Målsättningen med Arkivens dag, som arrangeras sedan 1998, är att väcka intresse för arkivens verksamhet genom att arrangera öppna hus. Arkivens dag genomförs en gång per år, andra lördagen i november månad.



Max Hermelin håller föredrag. Foto: Lena Bohlander.

Utdrag ur föredraget

Bild no. 5, Olof och syskon Skolundervisning skedde på Gripenberg genom informator, herr Ryman m.fl. och i franska språket, Mme Baubris bemsörd från Paris av Axel Hermelin. Totalt fanns 16 barn i olika åldrar att undervisa. 9 syskon Hermelin + 2 kusiner Hermelin (Fredrik och Alfons från NOOR i Uppland + 3 eller 4 föräldralösa Ribbings barn + 2 Löwenhjelmar.

1841: 14 år gammal började Olof Hermelin "den riktiga" skolan vid Uppsala Lyceé

men flyttade ett år senare till en mindre skola i Stockholm som drevs av en f.d. informator från Gripenberg och därefter till Hillska skolan i Barnängen som fungerade mycket bra. Efter den tidigare tröga skolgången infann sig nu ett stort intresse för studierna vilket inbegrep, förutom vanliga ämnen också olika språk inkl. latin.

1846: Tog Studentexamen.

1847: Officersexamen inför generalen Le-frén. Fick beröm för topografiska ritningar och borde enligt egen senare åsikt ha stannat vid topografiska corpsen i stället för att längre fram bli lantbrukare. Underlöjtnant vid Västgöta-Dals regemente. Började sälja tavlor!

Bild nr 14 Pansarskeppet Sverige 1911-12 Engagerar sig Olof H. starkt i det Svenska försvaret och den förändring som skett sedan Norges utträde ur Unionen. Då inte den Svenska regeringen kan komma överens om införskaffande av bättre sjöförsvår bildas "Svenska pansarbåtsföreningen" som på fyra månader samlar in 15 miljoner kr vilket räckte för att beställa ett pansarskepp "HMS Sverige" som sjösattes i Göteborg den 3 maj 1915. Insamlade medel räckte också till glas, porslin och bordsilver, alla märkta med lilla Riksvapnet och "H.M. Sverige". Olof H bidrog genom att lämna erhållna intäkter för alla tavlor beställda under en period till Pansarbåtsföreningen.

1910-13 Olof H ger aktivt också aktivt stöd till Norrbottens skytteföreningar för att främja Sveriges försvar mot ev. angrepp från öster. Detta uppmuntrar han på samma sätt genom att skänka tavlor som priser vid skyttetävlingar. Igen blir det många tavlor målade för detta syfte. OH:s oro först för problem med Norge och sedan en allt starkare inriktning på hotet från "Öster/Ryssland".

1913 OH håller också ett upprop till socialisterna i Norrbottens Län med slutklämmen "Frid och Ro i vårt högt älskade af fädren ärfda land, men strid om Fienden kommer"! Var beredd!!!

Från andra sidan jorden

Bildreportage från Fredrik I:s resor till Nya Zeeland, Australien och Malaysia årsskiftet 2011-2012

I december 2011 åkte Fredrik I:son på en ovanligt lång resa, både i antal resmil och antal resdagar. Nu har vi turen att få ta del av en del av hans fantastiska bilder. Så här skriver han själv om anledningen till resan och om bilderna ni ser till höger:

”Anledningen till vår resa var att vi ville fira vår tioåriga bröllopsdag på samma ställe där vi gifte oss den 22 december 2001, på Castle Matakana en timme norr om Auckland på Nya Zeelands norra ö. Vi gjorde samma resa som då men ändå olika.

För tio år sedan åkte vi först till Sydney och sen via Blue Mountain upp till Brisbane och Cairns. Vi såg Barriärrevet och regnskogen innan vi flög till Nya Zeeland och Auckland där vi gifte oss. Sen hyrde vi en husbil och körde runt norra ön. Vi avslutade den resan i Singapore.

Jubileumssresan blev lite tvärtom fast utvidgad. Vi började i Singapore och fortsatte till Nya Zeeland där vi körde runt i tre veckor, mest på södra ön. Sen åkte vi till Malaysia via Australien och Melbourne, Adelaide och Perth. Förra gången tog vi alltså östra kusten och nu tog vi södra kusten.”



Del av Castle Matakana med utsikt över Stilla Havet



Flygplatsen i Milford Sound, Nya Zeeland, södra ön.



Bröllopspussen 2001, som den såg ut när vi upprepade den 2011



En av två jättepandor i djurparken Adelaide Zoo.



De tolv apostlarna, Great Ocean Road, Australien.



En fantastisk växt från orkidéträdgården i Singapore.



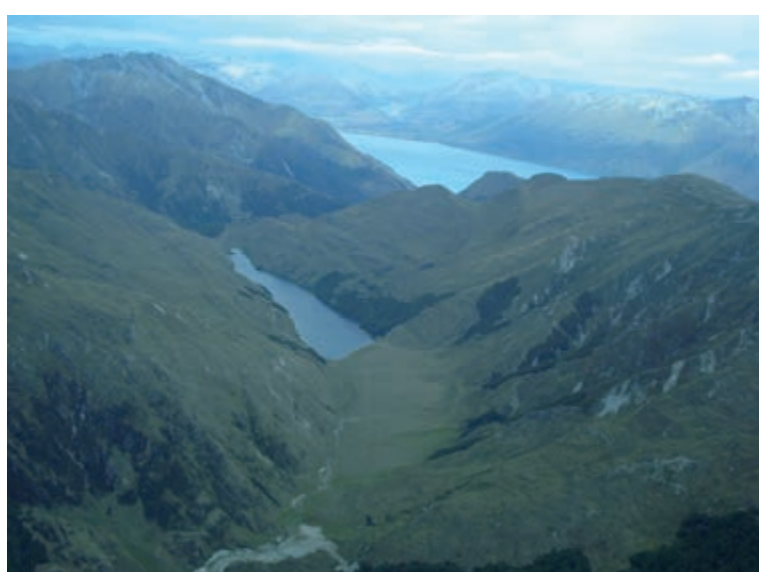
Utsikt från Mount John, Lake Tekapo, Nya Zeeland.



Matdags för en King Parrot vid Kenneth River längs Great Ocean Road.



Akaroa utanför Christchurch, Nya Zeeland - en öppen vulkan där Stilla Havet rinner in.



Flygbild över otillgängliga berg på väg till Milford Sound, Nya Zeeland.

Trädgårds-Sven uppmärksammas

Artikel av Isabella Malmnäs ur tidningen Utemiljö

Utemiljö 5/2011

Sveriges första landskapsarkitekt växt upp vid sjön Yngaren

Sven Hermelin var inte den förste botaniker

Sven Hermelin som kom att bli Sveriges första landskapsarkitekt växte upp på gården Marieberg vid sjön Yngaren i Sörmland. Men han var varken den förste eller ende botanikern i familjen. Flera av dem har ägnat sitt yrkesliv åt trädgård och landskap.

Av Isabella Malmnäs

Det botaniska intresset fanns i familjen på Marieberg långt innan. Sven Hermelin (1900 – 1984) växte upp där. Det började med den kände botanisten och svampexperten professor Elias Fries' (1794-1878) dotter Sally (1836 -1905). När hon var giftavuxen stod friarna utanför familjens bostad ovanför Ofvandsals Konditori i Uppsala och sjöng serenader. Den hon föll för och gifte sig med var Carl Mörner som 1868 köpte gården Hofsta i Sörmland i

vilken Mariebergs gläd ingick. Sally blev änka redan 1875. Hon sålde då Hofsta men behöll Marieberg och bosatte sig där med barnen. Där odlade hon sitt växtintresse som fördes vidare särskilt till dottern Thyra som gifte sig med Ernst Hermelin. När sonen Sven var 7 år flyttade Thyra och Ernst Hermelin till Marieberg och tog över verksamheten på gården när farmor Sally hade dött. Den nya generationen pojkar som då växte upp på

Marieberg fick tidigt klart för sig av sin pappa utifrån deras naturliga intressen vad de skulle ägna sig åt som vuxna: Elias - bergsbruk, Olof- lantbruk och Sven - trädgård. När det gällde Sven hade deras mamma tyckt sig se trädgårdsintresset redan i mycket unga år för i ett brev som hon skrev när han var 5 år står det; "Sven lekar så bra för sig själv; Han är alltid ute och iaktar allt i naturen. Han odnar stenar och planterar kvistar och gör små träd-

gårdar åt sig själv här och där. När Sven blev äldre ritade han trädgårdsanläggningar och blev berömt för de vackra blommor som han ville dock försvann så småningom. Sven Hermelin däremot fortsatte att bli en centralgest i trädgårds- och landskapsarkitekturen. Han lämnade Marieberg vid 19 år för att gå i praktisk trädgårdsskola vid Fridhem i Kolmården.



Marieberg drivs idag av Lars Hermelin och hans son. Foto: Isabella Malmnäs

På institut i Tyskland

Mer praktik följde både i utomlands innan han började på institutet i Kiebitz i Tyskland. Efter att ha fått sin examen dröjde det inte länge innan han startade egen verksamhet. 1926 var han den förste trädgårdsarkitekten i Sverige i Stockholm. Han var också verksam inom sitt yrke som enbart ritade. Innan hade ritande näst intill uteslutningsvis varit förknippat med praktiskt arbete. Gösta Reuterswärd som var anställd trädgårdsarkitekt sagt till Sven Hermelin; "Du är modig du, jag har varit befattning och en jämn löst du klara dig?"

Men Sven Hermelin klarade sig utomlands och arbetade både med trädgårdslandskap, Marabouparken och Vätterleden mellan Örebro och Huskvarna är ett par av hans projekt. Under många år arbetade han tillsammans med trädgårdsarkitekten Inger Wedborn som senare blev hans kompanjon i firman Sven A. Hermelin & Inger Wedborn. Eftersom Sven Hermelin undervisade mycket utvecklades kontoret till en sluss ut i arbetslivet för många nyexaminerade landskapsar-

n i familjen

var
 de han om trädgårds-
 Marieberg blev
 sterrabatterna
 äningom. Sven
 re vidare och
 alt inom svensk
 rktektur. Han
 9-års ålder för
 rins Carls

kitekter. En av dem var hans brorsdotter Inga Hermelin-Jungstedt som också växer upp på Marieberg på en av utgårdarna. Hon varvade utbildningar och praktik i Sverige och utomlands med arbete hos sin farbror tills hon kom till hans kontor för gott 1955 och stannade i firman till sin pension. Hon berättar om sitt arbete tillsammans med Sven Hermelin.

Sven Hermelin såg sådant som ingen annan såg

– Sven såg möjligheter i landskapet som ingen annan såg. Jag minns stäskilt när vi var ute på en gård där han hjälpte ägarna att ta bort en del av skogen för att få fri sikt ner till en sjö. När jag mötte dem flera år senare berättade de hur tacksamma de var för det goda rådet.

Sven Hermelin författade också otaliga artiklar och även böcker inom sitt område. Det gjorde även Inga Hermelin-Jungstedt under sitt aktiva yrkesliv. Hon var bland annat projektledare för den omfattande inventeringen av svenska trädgårdsanläggningar efter 1920 som resulterade i den så kallade LAR guiden vilken gavs ut av LTs förlag 1993.

Många kreativa ärtlingar

Av ärtlingarna till Elias Fries finns påfallande många med kreativa och konstnärliga yrken, berättar Ulla Viotti som själv tillhör en av dem. Hennes farmor var barn-

barn till Elias Fries och växte upp på Marieberg. Ulla Viotti är konstnär i botten men har genom åren utvecklat sitt konstnärskap att omfatta även skulpturer i landskapet. Hennes grötskulpturer i samarbete med Svalöf Weibulls Trädgård i Hammenhög och Skulpturförbundet har väckt stort uppseende liksom hennes tegetskulpturer med inslag av gräs. Tegellättnen är en av dem och finns i några exemplar bland annat på Wijs trädgårdar i Ockelbo.

Trädgårdsintresset lever vidare inom familjen och på Marieberg. I dag drivs gården av Lars Hermelin och hans son Fredrik. Förutom själva jordbruket med

djur och spannmål odlar de även bland annat hallon, jordgubbar och sascatoons för självplöck.

– Sascatoon upptäckte min son Fredrik från hästryggen när han var i Kanada som utbytesstudent och lantbrukslev, berättar Lars Hermelin. Sascatoon påminner lite om både blåbär och svarta vinbär men växer på höga buskar.

– Våra sascatoonbuskar (amelanchier alnifolia) är nu till och med så höga som drygt 2 meter, berättar Lars Hermelin. Sascatoon börjar bli populärt i Sverige och odlas mer och mer, försätter han. En annan verksamhet på gården är tillverkning och försäljning av trädgårdsgrindar

och andra trädgårds- och lantbruksprodukter.

Läs mer: Om Sven Hermelin i Svensk Trädgårdskonst under fyrahundra år. Redaktion Thorbjörn Andersson m fl. Byggförlaget 2000. Sven Hermelin och väg-värden av Mark Hultman. Movation Stad & Land nr. 124:1994. Om Inga Hermelin-Jungstedt i Kvinnor som banade väg. Porträtt av arkitekter. Redaktör Gunilla Lundahl. Byggnadsrådet T6:1992. Om Ulla Viotti i ULLA VIOTTI Ur jorden – till jorden. Av Jan Torsten Ahlstrand m fl med förord av Sune Nordgren. Signum 2008. Om Marieberg på www.sjalvplock.se och www.grindor.se.



Förutans jordbruk med djur och spannmål odlar idag även jordgubbar, hallon och sascatoons för självplöck på Marieberg. Foto: Isabella Malmström



Marieberg på 1930-talet.



Kvalitetsväxter i stort sortiment
 Kompletta och snabba leveranser. Vi offererar gärna Ert växtbehov.



Plantskolan i Ängelholm AB

Helsingborgsvägen 54, 262 72 Ängelholm. Telefon 0431- 173 50. Fax 0431-168 93.
info@plantskolan.se www.plantskolan.se



Hermelinvandring till Kebnekaise

26-29 juli 2012

Kära släktingar,

För första gången arrangeras en Hermelinvandring till Kebnekaises fjällstation. Vårt mål är att placera så många Hermeliners som möjligt på Sveriges högsta topp, Sydtoppen - 2 102 meter över havet. Följ med på en spännande utmaning och en vacker fjällvandring.

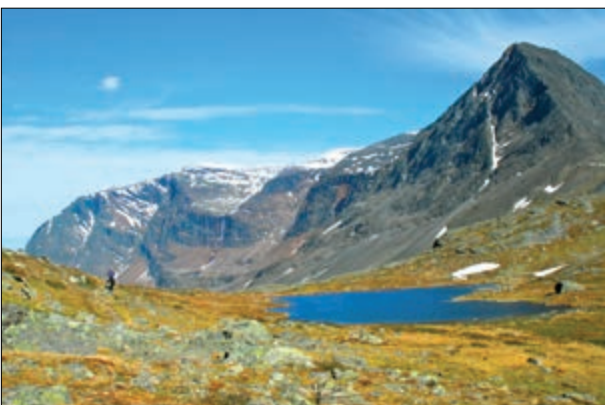
Vi vandrar med lätt packning den vackra leden och de ca. 17 kilometerna från Nikkaloukta fjällstation till Kebnekaise fjällstation. På vägen njuter vi av svensk fjällterräng, björkskogar, vackra sjöar, vilda djur och snöklädda fjäll.



Med helpension övernattar vi 3 nätter på fjällstationen där vi har bokad rum, frukost, lunch och 3-rätters middag. Bastu, dusch, städning och lakan ingår också i vårt arrangemang.

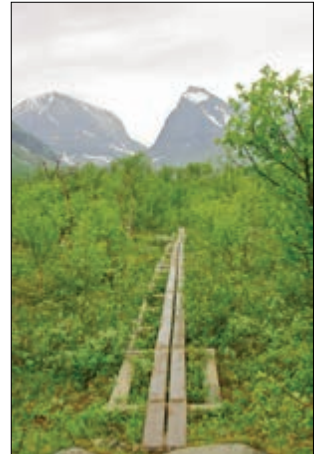
Tidigt på morgonen **den 27 juli** vandrar vi med licensierad bergsguide från fjällstationen med målet att nå Sydtoppen. All utrustning för topturen är inkluderad. Topturen tar ca 10 timmar. Vi går mycket sakta och njuter av naturen och den vackra utsikten.

Innan vi beger oss av äter vi en stadig frukost. I våra ryggsäckar har vi också med oss ett härligt lunchpaket.



Den 28 juli vandrar vi ut på fjället igen tillsammans med vår lokala guide. Upplevelserna blir många, bland annat vattenfall, grytor och ett magnifikt landskap. Vi spenderar hela dagen med att upptäcka växter, bär och vilda djur. Det är underbart att fylla kropp och själ med stillhet, ren luft och ljudet av porlande fjällbäckar.

Vår sista dag **den 29 juli** tar vi det lugnt och efter frukost vandrar vi återigen tillbaka ner till Nikkaloukta



Vi tar hela dagen på oss tillbaka och äter lunch på vägen. Vårt äventyr är slut för denna gång och våra vägar skiljs åt. Men kanske har våra gemensamma upplevelser väckt en ny passion för vår svenska fjällvärld eller för att fortsätta samlas som släktingar och vänner.

Vill du följa med på denna Hermelinvandring till Kebnekaise?

Vandringen börjar den 26 juli kl. 10.00 från Nikkalouktas fjällstation. Vi kommer tillbaka till Nikkaloukta kl. 16.00 den 29 juli. *OBS! Resan till och från Kiruna bokar du på egen hand med antingen flyg eller tåg.* Jag försöker samordna taxi eller buss från Kiruna till Nikkaloukta. Resan tar ca 90 minuter enkel väg.

Paketet inkluderar vandringsledare (Fredrik), alla luncher, middagar och frukostar, lokal bergsguide 2 dagar (27-28 juli) samt utrustning för toptur till Sydtoppen. Bastu, lakan och städning ingår också.

Paketet inkluderar inte drycker, försäkring, övernattning i Nikkaloukta för de som anländer den 25 juli eller transport till och från Kiruna.

Prisindikation: 5 850 kr per person.

För bokning eller mer information

gällande packning, tider, priser, den fysiska utmaningen eller andra bra frågor kontakta Fredrik Hermelin på telefon 0708 56 18 38 eller e-post fredrik@outdoortravel.se

Vid publicering av denna artikel är sex personer bekräftade och resan garanterad.

Välkomna på Hermelinvandring!



Föreningens ekonomi

Skattmästare Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor (tkr)	Jan-apr 2012	2011	2010	2009	2008
Släktföreningen	5 473	5 148	5 672	5 347	4 268
Victor Hermelins minne	7 732	7 355	7 742	7 468	6 101
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	1 841	1 764	1 822	1 699	1 353
Lena Robertsdotters fond	2 578	2 438	2 743	2 374	1 740
Totalt	17 624	16 705	17 979	16 888	13 722
Värdeförändring för perioden	5%	-7%	6%	23%	-20%

Fonderna

Förmögenhetsutvecklingen i släktföreningens fonder hittills under 2011 innebar en minskning efter avdrag för kostnader och skatter med 7 procent. Justerat för dessa kostnader och skatter var värde-minskningen cirka 4 procent under året. Den negativa utvecklingen ska ses i ljuset av ett mörkt börsår präglad av oro för framför allt skuldsättningar i vissa länder och obalanser generellt. Hittills i år har börserna repat sig, men oroshärdarna finns ju som bekant kvar och sannolikt lär vi se mera av svängningar framgent. Förmögenhetsvärdena netto justerat för skatt per utgången av respektive period framgår ovan.

Stipendier

Antalet ansökningar uppgick till tio personer, som alla har tilldelats 9 000 kronor vardera, totalt 90 000 kronor. De är följande:

Adolf, son till Gunnar och Lena (Thorsvi, Robert, Nils), IHM Business School

Anna Röhsman, dotter till Margareta och Björn Röhsman (Thorsvi, Thorssten), Lunds tekniska universitet

Cornelia, dotter till Gunnar och Lena (Thorsvi, Robert, Nils), Berghs School of Communication

Daniel Lange, son till Christina och Dirk Lange (Åsby, David, David), Luleå tekniska universitet

Ebba Welin-Berger, dotter till Charlotte och Guy Welin-Berger (Gripenberg), Umeå universitet

Erik Palmcrantz, son till Isabella och Niklas Palmcrantz (Gripenberg, Josef, Moe), Umeå universitet

Fredrik, son till Carl och Margareta (Thorsvi, Adolf, Adolf), Uppsala universitet

Erik Palmcrantz, son till Isabella och Niklas Palmcrantz (Gripenberg, Josef, Moe), Umeå universitet

Johanna Wadstein, dotter till Ebba och Magnus Wadstein (Thorsvi, Robert, Karl), Lunds universitet

Sebastian, son till Otto och Eva (Thorsvi, Robert, Jan), KTH

Vill du söka stipendium?

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier kan du få stipendier från oss i upp till fem år. Med nuvarande nivå ger det ett tillskott till studiekassan på upp till 90 000 kronor.

Ansökan skickas till styrelsens ordförande senast 1 mars för vårterminen och 1 oktober för höstterminen. Bifoga studieintyg från skolan, bank- eller postgiro samt e-postadress.

Guldkant till Thomasine

I mars beslutade styrelsen om ett guldkantsbidrag till Thomasine. Följande hälsning kom tillbaka: ”Thomasine Beosdotter ber att få tacka styrelsen för guldkanten, som ska användas till efterlängtat fotvård, några pizzariabesök och superyttig hälsodryck. Jättestort varmt tack!”

Är du eller någon annan släkting i behov av lite Guldkant i tillvaron eller tillfälligt understöd? Två av våra fonder har till ändamål att ge just detta, så passa gärna på och skicka en ansökan om endera eller båda till styrelsens ordförande.

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Tryck

Centraltryckeriet, Linköping

Omslagsbilder

Landskap från Nya Zeeland, fotograferade av Fredrik I:son

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Fredrik I:son Hermelin, vice ordförande, fredrik@hermelin.st,
070-471 46 65

Olof Hermelin, skattmästare
olof.hermelin@renonorden.se,
08-30 06 15

Hanna Jessing, sekreterare
hanna@jessing.nu,
08-755 05 33

Fredrik Hermelin, klubbmästare
fredrik@outdoortravel.se,
0708-56 18 38

Jenny Hermelin, redaktör
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Jan Hermelin, ledamot
jan@hermelin.com,
08-644 36 38

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
Plusgiro: 151816-6
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

